

Brevet af et Medlem af Bankkommissionen med Tilladelse til at anvende det,

beslutter Tinget, at Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 overgaar til anden Behandling.“

**Justitsministeren (Rytter):** Det er selvfølgelig ikke noget ulovligt, der er sket ved, at jeg har oplæst et faktisk eksisterende Brev, skrevet af Landstingsmand Brandes til Glückstadt, et Brev, som efter min Opfattelse ikke er et Privatbrev, men en Lykønskningsskrivelse til Banken i Anledning af dennes Jubilæum, hvilket ogsaa fremgaar af Brevets Indledning. Men jeg beklager, at jeg har brugt Brevet fra Brandes, da det ikke tidligere har foreligget for Offentligheden. Jeg var indigneret over det ærede Medlem Hr. Rodes Tale og over, at han ved sin Mistænkeliggørelse paa uretmæssig Vis vilde støde to af mine Kolleger ud af det politiske Liv. Jeg følte mig indigneret over, at det ærede Medlem Hr. Rode ved sin Mistænkeliggørelse vilde kaste Skylden for Landmandsbankens Sammenbrud over paa Regeringen, og at han vilde tilsmudse de Folk, som i god Tro tegnede Aktier og søgte Aktier i Ballins Selskab. Det ansaa jeg og anser stadig for ganske uberettiget. Det ærede Medlem insinuerede, at jeg mulig havde flere Afskrifter til lignende Brug. Det er ikke Tilfældet. Jeg har kun denne, som ikke indeholdt noget som helst nyt, som intet røbede, men i Virkeligheden kun dækkede Indholdet af de to private Breve fra Dr. Brandes, der allerede er offentliggjort.

Jeg skal hermed udtale, at jeg ikke kan modtage den stillede Dagsorden.

**Statsministeren (N. Neergaard):** Angaaende den Sag, Dagsordenen tager Sigte paa, kan jeg henholde mig til min højtærede Kollega Justitsministerens Udtalelser. Ministeriet skatter det Arbejde, Justitsministeren har udført i de forløbne 4 Aar for Opretholdelse af Ro og Orden i Samfundet ... (*Afbrydelse: Ro og Orden?*) ja ... og i sin Embedsvirksomhed, og maa betragte et Mistillidsvotum til ham som rettet mod Ministeriet som Helhed. Regeringen kan saaledes ikke modtage denne Dagsorden og vil tage de konstitutionelle Konsekvenser af dens eventuelle Vedtagelse.

**Martin Hansen:** Da vi begyndte Forhandlingen om Tillægsbevillingslovforslaget i dette høje Ting, fik jeg det Indtryk af

det ærede Medlem Hr. Staunings Udtalelser, at ved denne Lejlighed skulde der ikke rumles med Dagsordener. Det er da heller ikke det ærede Medlem Hr. Stauning, der har stillet denne Dagsorden, det er det ærede Medlem Hr. Rode. Det ærede Medlem Hr. Rode har det jo saadan, at han sjældent kan holde sig tilbage: øjner han en Lejlighed til at komme Ministeriet til Livs, lader han den ikke gaa ubenyttet hen. Og hvad er nu Anledningen denne Gang? En Fejl, som Justitsministeren begaar ved at oplæse et almindeligt Lykønskningebrev, hvis Indhold i Virkeligheden er det samme som Indholdet af de to Breve, der tidligere er offentliggjort. Det er det hele. Denne Fejl benytter det ærede Medlem Hr. Rode til at ville styrte Ministeriet. Forleden Dag var det den højtærede Statsminister og Udenrigsminister, det gjaldt, og der er derfor ingen, der tager fejl af, at det faktisk er Regeringen som saadan, det ærede Medlem vil til Livs. Her gives igen det ærede Medlem en Lejlighed, og den skal ikke gaa ubenyttet hen.

Jeg finder Anledning til at minde om det mærkelige i denne Situation. Forholdet er jo det, at den nuværende Regering har staaet og staaar i Arbejde for at genrejse Landets Økonomi efter de Bankkrak, som er gaaet hen over det, og som er en Følge af det vilde Spil og den Spekulation, der foregik under den forrige Regering. Det blev den nuværende Regerings ansvarsfulde Lod at genrejse Landets Økonomi, og under Regeringens Arbejde herpaa finder det ærede Medlem det betimeligt ved passende Lejligheder at søge, om det ikke var muligt at fælde Regeringen. Det er det faktiske Forhold. Jeg kunde fristes til at sige, at det er det sidste Hold af Mænd, der atter rykker frem. Jeg mindes endnu, at det ærede Medlems Chef i sin Tid proklamerede sig og sit Ministerium som det sidste Hold af Mænd, Vælgerne troede paa, men der kom jo en Tid, hvor Nemesis kom over det ærede Medlems Chef, idet han fik det Vidnesbyrd af det andet høje Ting, at det ikke kunde nære Tiltro til de Erklæringer, han udsendte. Og en senere Erklæring viser det samme, idet ogsaa den er fejlagtig.

Og det ærede Medlem Hr. Rode selv, som finder sig kvalificeret til ved enhver given Lejlighed at søge at vælte Regeringen — hvorledes staaar egentlig han i denne Sag? Ja, det blev nævnt forleden, at det ærede Medlem er optraadt som Garant for dem, der netop rigtig spillede. Paa samme Tidspunkt, hvor det ærede Medlem i sin Tid stod frem og indigneret spurgte, om man kunde